

متن پرسش

با عرض سلام و احترام: نظر به مباحثی که پیرامون فعالیت های شبه قدسی و مثال های آن در کتاب «آنگاه که فعالیت های فرهنگی پوچ می شوند» مطرح فرموده اید دو سوال برای بنده پیش آمده است: ۱. با توجه به اینکه افراد از ظرفیت های متعددی در فهم و پذیرش مسائل برخوردارند آیا درست است که مبلغین دین با استناد بر چنین مسیله ای مسایل دینی را بصورت مادی شده همچون نمونه هایی که در کتاب ذکر شده مطرح کنند تا افراد آن را بپذیرند سپس در طول زمان بطن آن مسایل را مطرح کنند؟ ۲. پیرامون فلسفه قدسی بودن اعمال دینی از جمله وضو و نماز که در کتاب نیز به آنها اشاره شده، در صورتیکه فردی درمورد قدسی بودن آن به صورت حقیقی اطلاعی نداشته باشید و صرفاً نگاهی به این اعمال به عنوان اعمال دینی واجب باشد آیا عبادات وی مورد پذیرش است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. باید مواظب باشیم مطالب طوری گفته نشود که مخاطب گمان کند تماماً آن حقایق حالت مادی دارد که در این صورت، سخنان ما حجاب رجوع به حقیقت می شود. ۲. آری! زیرا نیت و قصد او انجام نماز است به اعتبار تبعیت از حکم خدا. موفق باشید